

[Malchau.]

meget indtrængende henstille, at regeringen tager dette spørgsmål op i den kommende tid, så at der også på dette punkt kan komme en tilfredsstillende løsning, en løsning, som sammen med de bestemmelser, der indeholdes i de lovforslag, vi nu er ved at gennemføre, kan medvirke til en konsolidering af vort økonomiske liv i den kommende tid.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale alle de fire foreliggende lovforslag til vedtagelse her i det høje ting.

Gudiksen: Den samling skattelove omfattende direkte og indirekte skatter, som den højtærede finansminister har forelagt rigsdagen i den senere tid, er vel nok den største skattebuket, der er præsenteret i rigsdagens historie. Jeg ved nok, at i 1945 havde den højtærede finansminister også æren af at gennemføre en række skatter, som hvad størrelsesordenen angår, måske nok nærmede sig disse, men det er efter min mening ikke nogen misundelsesværdig opgave, ministeren har haft, at skulle gennemføre ekstraordinære skatter af et omfang som det, der har været tale om disse to gange.

Vi kan fra radikal side ikke gå med til en så stor ekstraordinær skatteudskrivning som 700 mill. kr. på een gang. Vi mener ikke, at erhvervslivet herhjemme kan bære det, vi mener, at en så stor skatteudskrivning på een gang vil skade erhvervslivet. Det er kun rimeligt, at enkelte spørger: Er det nu også nødvendigt med en så voldsom beskatning som 700 mill. kr. på een gang? Og ser vi på, hvordan skatterne skal komme ind, er der også noget, der tyder på, at det ikke havde været nødvendigt at tage det så voldsomt som med 700 mill. kr. på een gang. Den bundne opsparing, 170 mill. kr., skal betales i 1950—51 og 1951—52. Værneskatten skal betales med en fjerdedel i 1950—51, halvdelen i 1952 og den sidste fjerdedel i 1952—53. Dette tyder efter min formening på, at det ikke har været nødvendigt med en så mægtig udskrivning som denne, og at det i hvert fald ikke haster så meget med at få pengemidlerne bundet, taget ud af omsætningen.

Andre vil måske spørge: Udskrives der nu skatter nok? Er vi nu sikre på, at det holder også ud i fremtiden? Det er også rimeligt, at et sådant spørgsmål rejses, og dertil må man vist svare: ja, hvis vi kan holde priserne i tømme, vil der være håb om, at det kan holde, ellers ikke. Vi er derfor også glade ved, at der i slutningen af folke-

tingsudvalgets betænkning henvises til, at der skal optages forhandling om priserne. Det er efter min formening overmåde vigtigt, at sådanne forhandlinger bliver optaget hurtigt og med energi. Det haster nemlig; hvis vi skal have lønstop og prisstop, må vi have disse forhandlinger i gang og ført til ende i nær fremtid.

Om selve de fire lovforslag skal jeg ikke sige så forfærdelig meget, de er jo gennemført i det andet høje ting, og den højtærede finansminister har her i tinget givet en udmærket redegørelse, som også jeg takker ham for — navnlig for bemærkningerne om den bundne opsparing.

Med hensyn til værnescatten er undergrænsen sat ned fra 10 000 kr. til 8 000 kr., hvad jeg anser for en fordel. En vigtig paragraf er gået ud af det oprindelige lovforslag, nemlig § 12, som indeholdt en bestemmelse om, at skattefradragsretten skulle bortfalde for værnescattens vedkommende. Nu bibeholdes skattefradragsretten, og det anser også jeg for en fordel. Den nugældende skattegrænse på 75 pct. forhøjes til 80 pct. Jeg forstår dette således, at den gamle sats på 75 pct. påny kommer til at gælde, når denne lov og loven om tillægsindkomstskatten udløber. Værneskattens samlede provenu andrager 210 mill. kr. fordelt på 2 år.

Hvad forsvarslånet på de 150 mill. kr. angår, er jeg glad for, at der bliver tale om en bemyndigelseslov, så finansministeren kan optage lån, når han har brug for pengene. Med den stærke kreditstramning i øjeblikket er det vel kun gavnligt, at lånet ikke skal optages med det samme, og dette hilser vi fra radikal side med tilfredshed. Det er efter vor mening også en fordel, at der ikke bliver tale om et tvangslån som oprindeligt foreslået, men om et lån, der optages i det frie marked. Vi synes også, det er en god ordning med den fordeling af beløbet, der er foreslået, så at halvdelen indgår i nationalbanken, og halvdelen går ind på statens regnskab.

Men om begge disse lovforslag gælder det, for værnescattens vedkommende med de 210 mill. kr. og for forsvarslånet med de 150 mill. kr., at det radikale parti ikke kan stemme for dem, men må anbefale at stemme imod dem. Vi mener, som jeg sagde før, at det ikke går an at udskrive så store beløb på een gang. Vi mener også, at dersom staten skal låne penge, bør det være til produktive virksomheder og ikke til forsvaret. Endelig vil jeg sige, at vi, efterhånden som sagerne bliver forelagt i finansudvalget, vil tage stilling til enkelt-